

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

Warszawa, 31 sierpnia 2022 roku

Uczestnicy i Organizatorzy
uroczystych obchodów
Dnia Wolności i Solidarności

Szanowni Uczestnicy strajków z sierpnia 1980 roku!

Szanowni Założyciele, Działacze i Członkowie Wolnych Związków Zawodowych,

NSZZ „Solidarność” oraz organizacji i środowisk opozycji demokratycznej!

Drodzy Rodacy w kraju i za granicą!

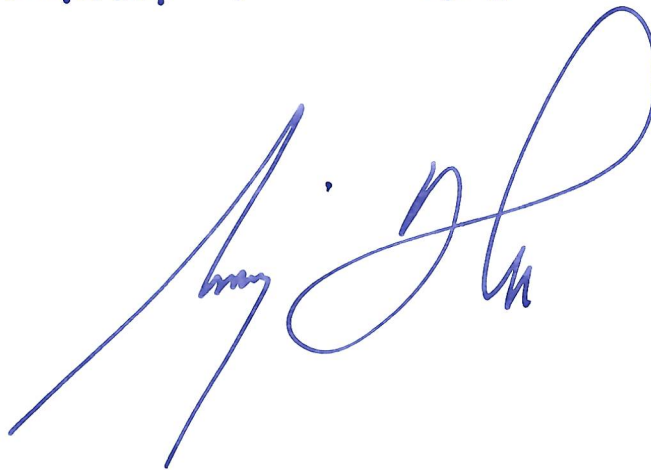
Latem 1980 roku Polacy powstałi, aby upomnieć się o swoje prawa i wolności. Ludzie pracy z Lublina, Szczecina, Gdańska, Jastrzębia-Zdroju, Dąbrowy Górniczej oraz wielu innych miejscowości z niezwykłą odwagą i determinacją podjęli masowe akcje protestacyjne. Nie dali się zastraszyć, okłamać ani podzielić. Nie zadowolili się pustymi deklaracjami władz PRL. Strajkowali do skutku, bo byli świadomi swojej siły – płynącej z jedności i wzajemnego wsparcia, z przekonania o słuszności ich sprawy, z zakorzenienia w tysiącletniej polskiej historii i kulturze.

Wywalczone w ten sposób porozumienia sierpniowe rozpoczęły okres nazwany później karnawalem Solidarności – czas nowej nadziei, rozbudzonego entuzjazmu, śmiałych wizji i planów. Już 17 września 1980 roku zgromadzeni w Gdańsku przedstawiciele robotników z całego kraju powołali do życia Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”. Uczynili to w 41. rocznicę ataku Związku Sowieckiego na Polskę broniącą się przed naporem III Rzeszy. Czytelna symbolika tej daty wskazywała na patriotyczną, niepodległościową motywację działaczy, którzy wkrótce pociągnęli za sobą blisko 10 milionów rodaków. Pragnienie wolności oraz solidarność z innymi narodami zdominowanymi przez imperium sowieckie przebiegały także z kolejnego historycznego aktu. „Posłanie do ludzi pracy Europy Wschodniej” – jeden z dokumentów uchwalonych rok później na I Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” – wzywało do pokojowej walki o swobodę tworzenia niezależnych organizacji reprezentujących pracowników. Było też wyrazem przekonania, że narody Europy Środkowo-Wschodniej łączy wspólna przeszłość i wspólna przyszłość. Że tylko działając razem i okazując sobie wsparcie, mogą cieszyć się wolnością, niepodległością, bezpieczeństwem i wszechstronnym rozwojem.

Przełom sierpnia i września roku 1982 wyglądał już inaczej. Polacy, choć przytłoczeni realiami stanu wojennego, wciąż pamiętali radość, ulgę i optymizm, które przyniósł im sierpień 1980 roku. Dlatego w wielu miejscach kraju gromadzili się, aby publicznie upamiętnić tamte wydarzenia. Odpowiedzią PRL-owskiego reżimu były brutalne pacyfikacje. W kilku miastach w stronę demonstrantów padły strzały. Zginęło sześć osób, setki innych doznały ciężkich obrażeń. Najtragiczniejszy przebieg miały wystąpienia w Lubinie, gdzie trzy osoby zostały zastrzelone, a jedenaście raniono. W 40 lat od tamtych tragicznych wydarzeń oraz w 42. rocznicę porozumień sierpniowych jako obywatele suwerennej, demokratycznej Rzeczypospolitej składamy hołd bohaterom tamtych dni. Dziękujemy za ich prawość, ofiarność i nieustępliwość. Za ich gotowość do walki o dobra najcenniejsze, o wolność, prawdę i sprawiedliwość. Za to, że w imię tych wartości zdecydowani byli narażać swoje rodzinne szczęście, zdrowie, a nawet życie.

Solidarność zwyciężyła, bo była wspólnym dziełem naszego narodu. W chwili ciężkiej próby ukazała prawdę o nas: że jesteśmy odważni i wytrwali, wrażliwi na krzywdę i niesprawiedliwość, po bratersku otwarci na potrzeby drugiego człowieka. Solidarność to źródło naszej wewnętrznej siły, dzięki której – jak wiele razy w przeszłości – poradzimy sobie z każdą trudnością i zrealizujemy każde wspólne zamierzenie. Niech przypadające dzisiaj święto, czyli ustanowiony przez Sejm RP Dzień Wolności i Solidarności, będzie tego uroczystym świadectwem. Niech jego obchody będą pełne dumy i radości.

Z wyrazami szacunku i sympatii

A large, stylized handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke.